

Ian es jugarà la passada a la final de l'Individual de raspall demà al trinquet de Genovés. FUNDACIÓ

[Ian] «No jugue el que puc perquè comence nerviós»

El campió s'enfrontarà demà a Marrahí en la primera semifinal

VALENCIA | M. C. MONTES
@micmontesb

■ Tres lletres té el seu nom i tres eren els Campionats Individuals que Ian va impedir que sumara Molto l'any passat a la Llosa de Ranes quan el de Senyera es proclamà campió. Ara continua lluint la samarreta roja de número u en cada partida que disputa. Demà jugarà al trinquet del Genovés la primera semifinal de la competició que porta al cim de la pilota professional a dos jugadors cada any, un d'escala i corda i un de raspall.

Es esta última modalitat la que està més avançada. De fet, en només deu dies es desvelarà el nom d'aquell que regne fins a la pròxima edició. Els primers a pugnar per l'accés a la gran final seran Ian i Marrahí, dos campions.

Ian confessa que «abans d'aplegar a la partida, passe tota la setmana bé però després ja note els nervis». Uns nervis que han posat en alerta al rest de Senyera. «He jugat

dos partides i han sigut complicades. Contra Canari estiguí a punt de quedar-me fora i contra Pepe, tot i que va fer un joc, em va complicar un poc la partida. Crec que jo no he jugat el que puc jugar perquè comence nerviós».

I és que la pressió de ser campió cal saber portar-la. «Ara em veig més obligat a guanyar. L'any passat, si perdia, no era el mateix que ara. Realment no passa res perquè tots et poden guanyar, però és diferent. L'any passat no tenia res a perdre». A més, les característiques pròpies del campionat també el fan més exigent. «A l'Individual estàs soles, tens la gent que et dona el seu suport a l'escala, però jugues soles» assegura.

Els teus sempre són importants durant el dia a dia, durant eixe temps de preparació que no es veu sobre les lloses del trinquet. «Em recolze en la meua família i la meua parella, que m'aconsellen perquè pugua estar tranquil», tot i que la teo-

PRESSIÓ
«L'any passat, si perdia, no era el mateix que ara perquè no tenia res a perdre. Realment no passa res perquè tots et poden guanyar, però és diferent»

FINAL DE 2017
«No vaig estar nerviós. Després vaig estar mes i mig o dos mesos que sabia que havia guanyat, però no tot el que això implicava»

EL RIVAL
«Marrahí torna a tindre la pilota molt forta i ell és un jugador que es tira al públic damunt, i això em pot afectar. Has de saber aguantar eixa situació»

LA PISSARRA

DIJOUS 18 D'OCTUBRE	18.30
TRINQUET PELAYO DE VALENCIA	
• Ferrer i Alvaro	
• Salva, Palau i Guillermo	
DIJOUS 18 D'OCTUBRE	18.30
TRINQUET DE BELLREGUARD	
• Moncho i Raul	
• Ivan i Josep	
DIVENDRES 19 D'OCTUBRE	18.30
TRINQUET DE SUECA	
• Nacio	
• Bieneo	
DIVENDRES 19 D'OCTUBRE	23.00
TRINQUET DE VILARREAL	
• Pichot II	
• Genovés II	

SEGONA SEMIFINAL
El dissabte a la Llosa
El cartell de la final es concretarà el dissabte al trinquet de la Llosa de Ranes. El dues vegades campió i finalista l'any passat, Molto, jugarà contra el jove mitger Seve.

ria sembla molt més fàcil que la pràctica. Ara té un repte al davant que més que una semifinal, es podria considerar una final avançada.

Enfrontament al campió de 2014, no serà gens fàcil. «Marrahí està molt bé ara per a jugar, torna a tindre la pilota molt forta i ell és un jugador que es tira al públic damunt, i això em pot afectar. Has de saber aguantar eixa situació», afirma Ian. Però també comenta que «eixes coses a vegades t'afecten, però altres et poden motivar més». La canxa és un altre factor que també pot ser decisiu. El trinquet de Genovés amb unes mesures reduïdes sol beneficiar sempre al pilotari que es troba al danu, per això, qui guanye la reballada tindrà un avantatge considerable. Com feia dies que no jugava a la canxa de la Costera, el dinarts anà amb Pablo per tornar a agafar les mesures. La resta d'entrenaments, però, han sigut els habituals, sense trencar cap de les seues rutines.

Quasi un any després d'eixa victòria que el va fer més gran, mira entere per recordar eixe dia a la Llosa. «Va ser una partida a la qual no estava gens nerviós. En la final no tenia res a perdre i tenia molta gent amb mi. Vaig estar mes i mig o dos mesos que sabia que havia guanyat, però no tot el que això implicava», recorda. Demà té, de nou, l'oportunitat d'accedir a una nova final.